

Abstract lezing

Leve de luiheid

Johan Braeckman

Luiheid is een negatief begrip. Het wordt in verband gebracht met vadsigheid, gemakzucht, onverantwoordelijkheid. Een luitaard is een nietsnut, een leegloper of een lamzak. Wie Ivan Gontsjarovs roman Oblomov leest, kan maar weinig sympathie opbrengen voor het luie hoofdpersoon. In de christelijke traditie is luiheid zelfs een hoofdzonde, zoals hoogmoed, hebzucht en onkuisheid.

In deze voordracht wordt uiteengezet waarom luiheid ook een deugd kan zijn. De moderne mens heeft voor niets nog tijd, wordt gedreven door hebzucht en consumptie, en kampt steeds meer met depressies en burn-outs. Misschien kan een welbegrepen vorm van luiheid een alternatieve vorm van levenskunst zijn?